

מועצת עיר החמש-עשרה - ישיבה שלא מן המניין מס' 14

מיום . 19.12.04

פרוטוקול מס' - 256

ה"ה חברי המועצה:

מוטי ששון ראש העיר

משה רינת חבר מועצת העיר

גדי וקס חבר מועצת העיר

אלי נעים חבר מועצת העיר

דקלה צדוק חברת מועצת העיר

יוסף כהן חבר מועצת העיר

יאיר טאו חבר מועצת העיר

חיים זברלו חבר מועצת העיר

עמוס ברנס חבר מועצת העיר

ישעיהו נוריאל חבר מועצת העיר

יהודה קהתי חבר מועצת העיר

יעקב בבלי חבר מועצת העיר

יואל ישורון חבר מועצת העיר

אילן לוי חבר מועצת העיר

נסים זאב חי חבר מועצת העיר

דוד שלום חבר מועצת העיר

שמואל ברטנשטיין חבר מועצת העיר

ניסן זכריה חברת מועצת העיר

מיכאל לויט חבר מועצת העיר

יוליה מלינובסקי חברת מועצת העיר

שרון אביגד חברת מועצת העיר

שמריהו מיקי חבר מועצת העיר

איסרס אהרון חבר מועצת העיר

רועי כהן חבר מועצת העיר

נעדרו:

ירושלמי עמוס חבר מועצת העיר

עו"ד ליפא קמינר יועץ משפטי

כ"כ נכחו:

על סדר היום:

דיון וקבלת החלטות בנושא פיטורי עובדים עפ"י הסכם של 1.64.

מוטי ששון: יש קוורום. אני פותח את הישיבה שלא מן המניין מס' 14. על סדר היום דיון וקבלת החלטות בנושא פיטורי עובדים עפ"י הסכם של 1.64.
מי רוצה לשאת דברים? אלה שהגישו את ההצעה? כל מי שרוצה להתייחס בבקשה, שיגיד מי רוצה לדבר.

זכריה ניסן: ראשית, אהרון איסרס לא קיבל הזמנה לישיבה, אז הוא בדרך לכאן והייתי מציע לחכות-

דובר: אהרון איסרס, סליחה שאני מתערב, אהרון איסרס היה אצלי ביום חמישי וידא איתי את השעה, וגם היום דיבר איתי על הישיבה הזאת. כך שוודאי שהוא ידע עליה.

דובר: וגם אלי נעים ידע על קיום הישיבה היום.

מוטי ששון: ההזמנה נשלחה, אני יכול גם לראות בחתימות אם הוא חתם כי ההזמנות נשלחו בזמן, ואפילו מוקדם ביום חמישי. ודיבר איתי רק לפני כשעה.

זכריה ניסן: טוב, ראשית אני רוצה להתחיל דווקא מהעו"ד שמייצג את העירייה, בקטע של הפיטורי עובדים וכל הנושא של 1.64. וזה חשוב מאוד להדגיש את הנקודה הזאת, מאחר ועו"ד ורזיגר (אני מקווה שהוא נמצא פה. הוא נמצא?

מוטי ששון: לא, הוא לא נמצא.

זכריה ניסן: עו"ד ורזיגר, למי שלא יודע, מייצג את וועד עובדי ראשל"צ. ובמסגרת הייצוג הזה, בביה"ד – והסיפור הזה הגיע גם לביה"ד – בעריית ראשל"צ היה סיפור דומה של 1.64, הנושא הגיע להתדיינות גם בבימ"ש וחוות הדעת של ורזיגר במקרה של ראשל"צ, דיבר על כך שהסכם 1.64 יחול גם על אותם פורשים שפרשו בשנת 2003.

אילן לוי: מה זה הסכם 1.64?

זכריה ניסן: הסכם 1.64 זה בעצם אותו הסכם שחתמה ההסתדרות, האוצר והשלטון המקומי, לגבי רשויות שניתן יהיה להגיע- (מדברים יחד)

אולי ראש העיר יסביר מה זה הסכם 1.64?

מוטי ששון: תסיים את דבריך, אני אסביר.

זכריה ניסן: אה, אתה לא רוצה להסביר לפני כן?

מוטי ששון: אתם חתמתם על הדיון והחלטה, ואתם לא יודעים על מה חתמתם,

אילן לוי: יש כאלה שלא יודעים, נו, מה?

מוטי ששון: בסדר, אח"כ נסביר. בבקשה, תמשיך,

זכריה ניסן: חברי המועצה חתמו על מסמך שהוא בעצם קורא לתמיכה בעמדת

ההסתדרות ונגד פיטורין. הם לא ירדו לסוגיה של 1.64.

הסוגיה של 1.64 ידועה ליו"ר המרחב, יו"ר ההסתדרות במרחב ומזכיר האיגוד המקצועי והם אנשי המקצוע בקטע הזה, וחברי המועצה די מקבלים את העמדה המקצועית גם של יו"ר המרחב וגם של האנשים המקצועיים.

לגבי ההתנהגות של עו"ד ורזיגר, הדבר המצחיק מכל העניין, שמי שמרוויח מהדבר הזה, זה רק עו"ד ורזיגר ואני אגיד גם למה. כי ורזיגר מועסק ע"י עיריית חולון, על בסיס של העסקה של משרה – 0.39% משרה, ומקבל שכ"ט עבור כל ייצוג או עבור כל התדיינות בבימ"ש.

בשנה האחרונה, מר ורזיגר הוביל את עיריית חולון למספר דיונים בבתי משפט, שמשום מה- עו"ד גם מדי פעם צריך (ויושבים פה גם עו"ד), צריך להגיע לאיזושהי התדיינות, לאיזושהי התדברות, למו"מ. לא תמיד צריך ללכת לביהמ"ש. אבל מסתבר שהסכם ההעסקה שלו הוא כזה כלכלי-

מוטי ששון: ניסן, סליחה, אני מבקש ממך. אנחנו לא דנים לגופו של היועץ המשפטי-

זכריה ניסן: בוודאי, כי הבעיה פה שהוא הטעה אתכם,

מוטי ששון: אנחנו דנים בנושא של פיטורי עובדים עפ"י הסכם שנחתם בין

ההסתדרות לבין האוצר על 1.64.

זכריה ניסן: אבל אותו עו"ד ורזיגר, במקרה, הוא היועץ המשפטי של עובדי עיריית ראשל"צ. אז תקרא את החוות דעת שלו באותה סוגיה – באותה סוגיה בדיוק, מוטי, זה לא סוגיה שונה.

מוטי ששון: תעזוב כרגע את ורזיגר בצד. תתייחס לסעיף. הנושא שאתה רוצה לדבר עליו, תדבר עליו.

זכריה ניסן: מוטי, אתם שכרתם עו"ד – העירייה שכרה, לא אתה – העירייה שכרה עו"ד שמייצג את העירייה בסוגיה הזאת, ואותו עו"ד, במקרה, נשכר ע"י עובדי עיריית ראשל"צ באותה סוגיה של 1.64.

בקטע של עיריית חולון, הוא הוביל את העירייה לעימות עם העובדים, עם ההסתדרות, ללא שום מטרה, ללא שום סיבה. ובעיריית ראשל"צ הוא הצליח להגיע להחלטה של בימ"ש, שאומרת שהפורשים בשנת 2003 יכללו בקטיגוריה של 1.64. אז מלכתחילה אפשר היה להימנע מכל העימות הזה. זו נקודה שצריך לקחת בחשבון. כנראה שהוא יועץ אחיתופל.

אני אזכיר לך מקרה נוסף. במקרה של הרובעים, האיזורים שנמסרו לקבלן. גם במקרה הזה הוא הוביל את העירייה לעימות מיותר, שרק עלה כסף למשלם המיסים, והעירייה רק מפסידה כסף מכל העניין.

מקרה נוסף זה 15 עובדי קבלן נוספים, שגם במקרה הזה הוא הוביל את העירייה לעימות משפטי מיותר. אז נשאלת כאן השאלה, אם מר ליפא-

מוטי ששון: תשים את זה בצד, ותחזור לנושא.

זכריה ניסן: נשאלת השאלה, אם מר ליפא לא הגיע הזמן שיסיק מסקנות לגבי אותו עו"ד שגורם לקופת העירייה רק לנזק, ולמשלם המיסים, ולא מביא תועלת.

עכשיו, נניח לורזיגר בצד. הנושא הנוסף, שהוא במסגרת הפרוצדורה של הליך הפיטורין-

(פונה לאהרון אסרס) אתה קיבלת הזמנה?

אהרון אסרס: לא,

זכריה ניסן: הוא אומר שקיבלת,

אהרון אסרס: לא, קיבלתי רק הזמנה ל-8.30 – לישיבה אחת ל-8.30.

מוטי ששון: שלושת ההזמנות היו ביחד.

אהרון אסרס: אדוני, זה אחד.

מוטי ששון: בכל מקרה, אני אמרתי לך על 7.30 ביום חמישי, כשנפגשנו.

אהרון אסרס: נכון. כי חשבתי ב-7.30 – אני מקבל הזמנה 8.30, אני מתאים את עצמי להזמנה.

מוטי ששון: אבל היום דיברת איתי,

אהרון אסרס: לא, היום דיברתי איתך שאנחנו נפגשים, שאתה מביא לי לחתום על ההזמנה.

זכריה ניסן: טוב, לגבי מכתבי הפיטורין שהעובדים קיבלו.

בעצם כל העימות כרגע שמתקיים, בין ההסתדרות לבין העירייה, הוא בקטע של הפרוצדורה של הליך הפיטורין.

הליך הפיטורין, מבחינה פרוצדורלית, נעשה בהוצאת מכתב שהנוסח שלו אומר פחות או יותר: הנהלת העירייה החליטה לפטר-

עכשיו, עד כמה שזכור לי ועד כמה ששאלתי גם את החברים, הנהלת העירייה לא התכנסה כדי לדון בהליך הפיטורין. השאלה שנשאלת, מי בעצם-

חיים זברלו: אין דבר כזה 'הנהלת העירייה', יש וועדת ההנהלה-

זכריה ניסן: לא משנה, אני קורא לזה הנהלת עיר.

סעיף 147 לפקודת העירייה, סעיף (ב) אומר שחברי וועדת ההנהלה יהיו ראש העיר, סגניו וחברי מועצה אחרים שהמועצה תבחר.

אני לא זוכר שראש העיר וסגניו נבחרו כוועדת הנהלה. כך שכל הליך הפיטורין עצמו, נשאלת השאלה מי בר סמכא לפטר עובדים.

עכשיו, אני יודע שיש טענה שאומרת שראש העירייה רשאי לפטר עובדים. נכון, ראש העירייה רשאי לפטר עובדים, אבל רק בתנאים מסויימים. "רשאי ראש העירייה לפטר באישור המועצה, או וועדה

שהמועצה מינתה לשם כך", אלא אם כל הפיטורין הם בכלל בהליך של משמעת, כך שהוא לא צריך אישור של המועצה.

מאחר ומדובר על פיטורי התייעלות, או פיטורי צמצום או פיטורי ביטולי משרה או פיטורי סעיף 1.64 – אני חושב שלפיטורין עצמם, מבחינה פרוצדורלית, אין תוקף משפטי.

הדבר האחרון, והוא הכי עצוב, זה שהיום ההצעה שהוגשה ע"י- הבקשה לכינוס המועצה היא לא בקשה של האופוזיציה. באמת שלא. כלומר, אני לא חושב שיש קואליציה ואופוזיציה בקטע הזה של העובדים. אין פה נגד ראש העיר או בעד ראש העיר. יש פה עניין שעומד על הפרק. העניין שעומד על הפרק, הוא עניין של עובדים שיכול מאוד להיות שהעירייה לא רוצה את המשך שירותם, ויכול מאוד להיות שהם לא נחוצים ואני לא נכנס לפרטים האלה. זה באמת לא חשוב.

מה שחשוב זה, שיש במדינת ישראל חוק, ויש במדינת ישראל מוסד שנקרא הסתדרות. ההסתדרות היא גוף לא פוליטי, היא מורכבת מכל המפלגות. היא מרכיבה את הליכוד, את העבודה, את ש"ס, את מרץ. כולם, בעצם, חברים בגוף הזה שנקרא הסתדרות.

בחולון נערכו בחירות לפני שנתיים, ונבחר אדם בשם אלי נעים. דרך אגב, בתחילת מערכת הבחירות, לאלי נעים לא היה סיכוי להיבחר להיות- גם מוטי יודע את זה, וגם חברי מפלגת העבודה. האדם נבחר רק בזכות דבר אחד, בזכות היותו בן-אדם, קודם כל.

זה אדם שיודע לחייך לאנשים, זה אדם שיודע להיות חבר של אנשים וזה אדם שלא מתנשא. ואני חושב שבקטע הזה, קודם כל הוא ראוי לכל התמיכה. סה"כ הוא מוביל את המאבק הזה. הוא בעצם משמש פה לאילם וגב לחלש. הוא לא מצפה שמשו- והמעשה שנעשה, והאי-יכולת להגיע איתו להידברות, מעידה אלף מונים על הפרשיה עצמה. כי בסה"כ מדובר על אדם שבאמת לא מחפש מלחמות.

מי שמכיר את אלי (אני מכיר אותו הרבה שנים וגם מוטי מכיר אותו הרבה שנים, וכולכם מכירים אותו), זה לא אדם של שררה ומדון וזה לא אדם של מריבות. זה אדם של פשרנות, זה אדם של ללכת בקטע הזה, אבל בקטע הזה- אלי הוא היום יו"ר ההסתדרות. הוא בעצם אותו מגן של אותם עובדים. אם הוא לא יעמוד לצידם, אז מי אתם מצפים שיעמוד? והתודה שקיבל אלי על כל הנסיון שלו, בסה"כ להגן על החלש ולהיות פה לאילם, זה ששלחו נגדו אחד מהפקידים, השתמשו באחד מפקידי העירייה כדי להגיש נגדו תלונה במשטרה ולשם מה כל זה נעשה? כדי להרתיע אותו? כדי להפחיד אותו?

הלא כל מנהיג עובדים שמייצג עובדים – ואלי היום נחשב למנהיג עובדים, זה לא יעזור לאף אחד כלום – העירייה גרמה לכך שאלי יהפוך היום להיות הכתובת המרכזית של העובדים, והוא בעצם עומד בראש החזית כנגד הנסיונות לפגוע בעובד.

היה ראוי והיה טוב, אם היו מנהלים איתו הדברות, מגיעים איתו להסכמה.

ולכן אני מבקש, קודם כל, במסגרת ההצעה שהגשנו, לתמוך בעמדת ההסתדרות ולגבות את מהלך עמידתה של ההסתדרות ומהלך עמידתו של אלי כנגד הפיטורין, ויש דרכים הרבה יותר מקובלות שההסתדרות מציעה וגם אלי מציע, כדי לנהל את הנושא של ההתדיינות על מצבת כ"א ועל העובדים בצורה המקובלת, ואני מבקש לאשר את זה.

(מדברים יחד)

אלי נעים: ערב טוב. מאחר ויש כאן אנשים שלא בקיאים בהסכם 1.64 אז אני אפרט קצת.

בשנת 2003 הרשויות היו במצב קשה, הרשויות המקומיות, ובאמת הרבה מקומות אפילו היו מתוך אחריות והזדהות, הגיעו ההסתדרות והשלטון המקומי לאיזושהי הסכמה שכדי לייעל וכדי לשמור את הרשויות במצב של איזון, הגיעו לאיזושהי הסכמה שחייבים ממכסת

כלל העובדים לפטר כמות מסויימת של עובדים. הרשויות ביקשו 1,000, 800, 900 ו-700 ובסופו של דבר סיכמו איזושהי מכסה שאח"כ תרגמו את המכסה הזאת לכלל עובדי הרשויות ומצאו שאם מפטרים 1.64% מכלל מצבת העובדים שיש בכל רשות ורשות, מגיעים לכמות הזאת של המכסה שהיתה נחוצה כל כך לרשויות, להתאושש ולהחזיק את עצמם מבחינה כלכלית צפים על המים.

מה שכן נאמר, שהם חייבים להיות פיטורים רוחביים, קרי בכל רשות ורשות חייבים לכפות את ה-1.64%.

מאחר וישנם מקומות קצת יותר בעייתיים וקצת יותר קשים, וקצת פחות מאוזנים – דוגמת עיריית בת-ים, דוגמת עיריית ירושלים, דוגמת בני ברק וראשל"צ – ההסתדרות תמכה אפילו יותר מזה, ואמרה שבמקומות מסויימים נלך כנגד תוכניות הבראה, נלך לכמות מפוטרים יותר גדולה. אם צריך, 5%, 7%, 10% וכמה שיצטרכו.

מאחר ובאיזושהו מקום הבינו שהכמויות של המפוטרים יהיו כל כך גדולים, הרבה יותר מאותם 700 איש שמלכתחילה היו צריכים להיות הבסיס שבגיננו נקבע ה-1.64, באה ואמרה ההסתדרות אח"כ: בואו ונעשה רגע חושבים. שאם במקום מסויים צריכים יותר מאשר 1.64, אז איפה שהמצב הוא קצת יותר טוב (וברוך השם בחולון המצב הוא הרבה יותר טוב), אז אולי שם נבטל.

יותר מזה, ההסתדרות אפילו הלכה וביקשה מביה"ד הארצי, לבטל בעשרות של רשויות שהן מאוזנות ושאינן צורך, לבטל את הצורך הזה. ונכון לעכשיו, הסוגיה הזאת עומדת בפתחו של ביה"ד הארצי לעבודה, וכנראה שבסופו של דבר יכול להיות שתתקבל כן ההחלטה, שברשויות מבוססות, איתנות מבחינה כלכלית, לא יהיה שום צורך לפטר את ה-1.64.

אני רוצה להגיד שמוטי ששון, ראש העיר שבהחלט מוביל את העיר הזאת להישגים, ואני חושב שהוא ראש עיר טוב. עובדה. העיר הזאת

מאוזנת כלכלית, יציבה, ב-9-8 שנים האחרונות קיבלנו פרסים. כל שנה אנחנו מקבלים פרס על יופי, על נקיון, על איכות, על איזון. פרסים כלכליים, פרסים תרבותיים וכן הלאה.

אני בא ואומר, המצב כל כך טוב – בהחלט מגיעה להנהלת העיר ולראש העיר שעומד בראשה – כל הכבוד והפירגון צריכים להיות.

אני גם חושב, שבחלק הזה גם לעובדים – גם לעובדים – יש איזושהי תרומה. קטנה, בוודאי לא כמו התרומה של הנהלת העיר ושל ראש העיר, אבל יש איזושהי תרומה. כל אחד יחליט איזו תרומה מגיעה. אני חושב שהתרומה כן מגיעה לעובדים.

עכשיו, מאחר ובאמת הרשות שלנו מאוזנת, ויותר מזה, מוטי בכל במה ומעל לכל מקום הצהיר: 'אני לא הולך לפטר. אני נגד פיטורין. אני מתנגד לפיטורין ואף אחד לא יכפה עלי, ואף אחד ואף אחד'. באמת היינו די מעודדים שפה, ה-1.64 לא יבוצע.

יותר מזה, לפי החוק, ב-2003 היה צריך להתבצע ה-1 וב-2004 ה-64, כי אם לא נצלו את האחוז הזה ב-2003, אז חשבנו: על הכיפאק, מוטי באמת איתן כנגד כל המבקשי רעתנו ולא יתן לפטר.

לצערי, לפני מספר חודשים התחילו להתגלגל שמועות, בהתחלה קצת דרך איומים מסויימים על עובדים ולאחר מכן הונחתה הגזירה על 6 עובדים.

מאחר וועד העובדים וההסתדרות וכל הציבור הזה, חושב שהרשות שלנו היא איתנה וחזקה ואין צורך, אז גם התנגדנו. התנגדנו משלוש סיבות: הסיבה העיקרית להתנגדות, היא שהרשות שלנו נמצאת בלאו הכי בתת-תקן מבחינת כמות כ"א, בתת-תקן מבחינת מצבת כ"א ושיא כ"א, מול מספר התושבים שאנחנו משרתים ומול כל רשות אחרת במדינת ישראל.

אני עשיתי בדיקה על 22 רשויות מקומיות, ולא לקחתי את הגרועות ולא לקחתי את האיתנות ולא לקחתי את היפות ולא לקחתי את הרחוקות.

לקחתי את 22 הרשויות שהולכות מלמעלה למטה מבחינת גודל התושבים, ואמרתי שחייבים לראות איפה אנחנו עומדים מול הרשויות ההן.

רק בשביל לסבר לכם את האוזן, בעיריית חולון עובדים 56 עובדים – אני חוזר 56 עובדים על כל 10,000 תושבים! רק לדוגמא, בעיריית ראשל"צ עובדים 130 ומשהו, בחיפה עובדים 140, בת"א 250! בכל עיר יש עובדי חברות, עובדי מוסדות, עובדי חברות כ"א. בכל מקום אני דיברתי אך ורק על מכסת עובדי רשות מקומית שאפילו שרשומים ואפילו שמשלמים בגינם דמי חבר. זאת אומרת, לא לקחתי איזה מספרים מקריים. לקחתי את כל המספרים המדויקים והבאתי את זה לפני כל אחד ואחד.

יותר מזה, מאחר והרשות שלנו היא איתנה בלאו הכי, ומאחר והרשות שלנו מקבלת פרסים על ניהול טוב, חשבנו שבחולון אפשר באמת לוותר על המכסה.

אני אתן לכם דוגמא נוספת, שבגבעתיים – העיר שהיא ללא ספק גם איכותית, גם מנוהלת טוב – יש 139 עובדים לכל 10,000. על 47 אלף תושבים, יש 656 עובדים.

בר"ג יש 118; בראשל"צ 134, כמו שאמרתי; בפ"ת 117; בהרצליה יש 137; ובכל מקום – מי שירצה, יקבל ממני את הנתונים. בחולון 56. אנחנו פחות מחצי בכל רשות ממוצעת.

באנו ואמרנו שאנחנו מתנגדים לפיטורים האלה, מה עוד ועיריית חולון יש לה הסכם קיבוצי ולפי הסכם קיבוצי, חייבים להתקיים מהלכים לפי ההסכם.

נכון, מוטי ששון אמר הרבה פעמים שההסתדרות פיטרה ופיטרה, ובהחלט זה מצב לא כל כך נוח שבאים ואומרים 'מה אתה מייצג את ההסתדרות, ההסתדרות לגמרי פיטרה גם כן עובדים'. נכון. אבל כשההסתדרות עמדה לפני קריסה, המצב של ההסתדרות היה בכי רע,

לא היה לשלם משכורות, אז היו צריכים לפטר עובדים. אבל גם שם, כשהיו צריכים לפטר עובדים, לא באו ושלפו מהמותן, או כמו אקדוחנים שלפו איזשהו מספר ואמרו זה ראה וקדש. לא.

הם קבעו, קודם כל, את מכסת הגרעון וכנגד מכסת הגרעון הם תרגמו לכמות עובדים, והיה מו"מ בין ההנהלה לבין וועד העובדים, בתחילה על כמות ואחרי שהסכימו את המספר, התחילו להתדיין אחד-אחד על שמות.

לצער, פה וועד העובדים בכלל לא היה שותף. שלחו מכתב, אמרו זו רשימה ראשונית וחלקית – תגישו את ההצעות שלכם, או תגישו רשימה נגדית.

מאחר ואנחנו לא מחפשים לפגוע בעובד כזה או אחר, בכלל, אנחנו רק כתבנו שאנחנו מתנגדים לפיטורים ואנחנו לא מוכנים שבכלל ידונו. אני לא רוצה להלעיט אתכם. בסופו של עניין קיבלו מכתבי פיטורין. כמובן שהגשנו בקשה לביה"ד, לצו מניעה.

היו איזה דיבורים, איזה- (מדברים יחד) אילן לוי :

לא. שניה. אתה שאלת שאלה שאני חייב להתייחס אליה. אלי נעים :

מאחר ובכל זאת נשלחו מכתבי פיטורין, אנחנו גם הצענו – וכולכם כאן קיבלתם את ספר התקציב. ספר התקציב, בעמ' 33 ו-32 ישנן 53 משרות שקוזזו בין 2003 ל-2004. נכון שלא כל המשרות פרשו, אבל ישנם כאלה שניידו אותם מעובדי עירייה לעובדי המדיטק, ישנם עובדי עירייה לעובדי החברה תיאטרון, והרוב פרשו.

בלאו הכי כבר יותר מהמכסה של 1.64 כבר בעצם מוצתה ע"י הפרישה מרצון. זה גם היה אחד הטיעונים שלנו, שהרי אמרתי שהיו לנו שלושה טיעונים : 1. המצב הטוב ותת-תקן ; 2. הכמות של ה-53 משרות.

אני לא יכול להגיד שלא היתה שום התדיינות. היה בעצם שהיה כתוב-אני אקריא לכם מכתב : "הנהלת העירייה קיבלה החלטה לבטל את משרתך".

הנהלת העירייה. כאשר שאלתי את משה רינת: 'משה, אתה זוכר שקיבלת החלטה כזאת?' הוא אומר לא. (מדברים יחד)

זברלו, אל תוציא אותי מהריכוז, בבקשה.

שאלתי את יאיר טאו 'יאיר, אתה חבר הנהלה, קיבלת איזושהי החלטה?' אמר לא. את גדי וקס, נאמר: לא. זה לא וועדת הנהלה אלא זה וועדת העיר. וראש העיר מוסמך למנות במצבים כאלה, פקידות כזאת לצורך- להיות הנהלת עיר לצורך אותה פעולה.

יכול להיות. אני לא נכנס לטיעון הזה. רק קצת קשה לי לקבל את זה, שבכל זאת מועצת העיר היא מעל הנהלת העיר.

ואני טענתי את זה לפני מספר ימים אצל מוטי, אמרתי: גם ר"מ שיש לו מפה ועד להודעה חדשה, סמכויות, יש לו ממשלה שהוא שולט והוא מפטר והוא שמה יכול לפטר את השרים מתי שמתחשק לו, גם הוא מביא את ההחלטות, בסופו של עניין, לאישור הכנסת. קרי, מועצת העיר היא ללא ספק מעל וועדת הנהלה.

אני בא ואומר, שהיו מספר שיחות, הם קראו לאותם 6 מפורטים להשמיע את טיעוניהם ומאחר ואנחנו חשבנו שלא מוצו כל ההליכים של יישובי חילוקי הדיעות – אז הוריתי להם לא להתייצב לשימוע. ובעצם מה קרה כשהם לא התייצבו לשימוע? למחרת הם קיבלו מכתב פיטורין מהיום להיום.

אני רוצה להגיד לכם, אני מאחל שאף אחד לא יהיה מפוטר. אבל אתם לא יודעים את ההרגשה הגרועה הזאת, כאשר בן-אדם עובד 10, 20 אולי אפילו יותר שנים במקום עבודה, ואומרים לו 'אתה מעכשיו לעכשיו, לא מגיע יותר'. לא רק שאתה לא מגיע יותר – נכון שזה נעשה עפ"י חוק, כי אפשר לשלם את ההודעה המוקדמת בכסף. זאת אומרת 'קח את הכסף שלך, אל תבוא מחר יותר לעבודה. לא רק מחר- תשאיר את כל מה שיש לך, תאסוף את הפרטים האישיים שלך. שים אותם בארגז ותלך. כי גם

את החודש הזה אנחנו נשלם לך, העיקר שלא תבוא יותר'. **(מדברים**

יחד)

מאחר והיה צריך להיות שימוע, אני הוריתי לעובדים לא להתייצב לפני השימוע ואמרתי שקודם כל צריכים להתקיים כל ההליכים שקבועים בהסכם הקיבוצי.

אחד הדברים שחורה לי, בקטע של הפיטורים האלה, שלפני כמה שנים מועצת העיר – שוב פעם, מועצת העיר – החליטה למנות וועדה לצורך פיטורים. קבוע בחוק שמועצת העיר צריכה למנות.

הוועדה הזאת, אגב, בוטלה ע"י שר הפנים (ככה נאמר), ובעצם מונתה וועדה לצורך הפיטורים, בהרכב של מנכ"ל העירייה, הגב' הרצמן, היועץ משפטי ליפא קמינר והגזבר.

מאחר ולי יש איזושהי בעיה עם דבר שנקרא הגינות, קצת לא נראה לי ברור שהמנכ"ל יושבת בשעה מסויימת, בשעה 9 בבוקר, בחדר של ראש העיר, מחליטה יחד עם ראש העיר כמה מפטרים ואת מי, ואח"כ היא עוברת לחדר השני ויושבת בתור הוועדה שצריכה לשמוע את המפוטרים, שכל אחד צריך לדבר על ליבה ועל ליבם לגבי הצורך של לפטר כן או לא לפטר.

קצת לא ברור. אני לא בא ואומר שזו החלטה של מוטי. יכול להיות שזאת החלטה של שר הפנים, אבל גם בהחלטות האלה אין צדק. הרי מה היתה פעם הוועדה? אפילו שהוועדה נקבעה בעצם ע"י ראש העיר, היא היתה וועדה של אנשי ציבור – חבר מועצה ועוד שני אנשי ציבור מבחוץ – שאפילו אם אנחנו אומרים, לכאורה נראה הצדק כאשר הם היו אנשים בלתי תלויים, שמעו את המועמד לפיטורין, שמעו אותו, בכה להם, ביקש רחמים, ביקש תקופה נוספת, ביקש המשכיות. קבעו לפי החומרה, לפי הצורך, לפי העניין – כן – לא. אבל אותו בן-אדם שהיה מגיע לוועדה הזאת, היה מגיע מתוך הרגשה שהוא נכנס לוועדה שהיא אובייקטיבית לחלוטין.

איזה מין הרגשה יש ל- אני אקח לדוגמא את העובד הזה שפיטרו אותו לפני חודש, כאשר מנכ"ל העירייה היתה בהחלטה של לפטר אותו, והוא צריך אח"כ לשבת ולהתחנן?

מאחר ויש כאן לפחות אצלי, יש לי קצת בעיה עם זה שגם הפקידות הבכירה שיושבת, לצורך העניין, גם בוועדה, לא יכולה אפילו להתנגד. הרי הבוס בעצם החליט – קצת קשה להתנגד לבוס.

בגלל זה אני חושב, שוועדה שמינתה מועצת העיר, היא היתה יותר אובייקטיבית.

אני בא וקורא לכולם כאן, כל מה שאנחנו ביקשנו – גם מביה"ד – הוא דבר אחד: לבטל את מכתבי הפיטורים ולהיכנס להליך של יישוב חילוקי דיעות, קרי וועדה פריטטית וכן הלאה.

זה מה שאגב, אני מבקש גם היום מראש העיר, ומאחר ואני יודע שראש העיר כן התלבט קשות עם הנושא של הפיטורים וכן נאבק מול ישראל שפיצר (ממשרד הפנים) מצד אחד ומול יעקב אגמון (מהשלטון המקומי) מצד שני, וביקש שבחולון לא יישמו – יכול להיות שכאן, אנחנו היום מקבלים איזושהי החלטה שתעזור לך מוטי- יכול להיות שכולנו בהחלטה, אם תתקבל פה אחד (וזה מה שאני מבקש), בעצם אנחנו כאן מגבים אותך מוטי. אנחנו בעצם מגבים את ראש העיר כאן- כל מועצת העיר בעצם מגבה את ראש העיר לפעול מול כל מקום, ולבוא ולהגיד: עיריית חולון מאוזנת, מנוהלת טוב, מסודרת. בלאו הכי אנחנו נמצאים בתת-תקן, בלאו הכי אנחנו מאורגנים טוב. אין צורך. ישנה פרישה טבעית של אנשים.

אנחנו מבקשים – ועובדה, כל מועצת העיר מתנגדת לפיטורים.

אני רוצה לבקש ממכם, מכולם, מחברי פה שיושבים, שכולם אנשי עבודה, אנשים שיודעים את המצוקות של אותם עובדים, אני מבקש מכולם להתאחד אחרי החלטה שתהיה מכובדת גם למועצת העיר, גם

להנהלת העיר ובעיקר לעובדים. אני מבקש את זה, אפילו בהתחננות, לפני כולכם. אנא, תשמרו על כבודם של העובדים. מה שאנחנו מבקשים, זה שהכל ייעשה לפי הכללים והחוקים. אני מבקש, שמוטי- אני מבקש ממך, בבקשה (כולנו מבקשים), לבטל את מכתבי הפיטורים אפילו לשבוע, אם צריך. כי וועדה פריטטית מתכנסת בהחלטה של יום, יומיים ו-

אילן לוי: ואז מה?

אלי נעים: תשמע, החלטה לפחות, זה לא נקבע שרירותית אלא זה נקבע ע"י החלטות. ישנן. אילן, מה לעשות? ישנם חוקים. גם אנחנו, ההסתדרות, מחוייבת לפעול עפ"י חוקים ועפ"י הסכמים, וכמו שאנחנו מבקשים מהנהלה כזאת, במפעל כזה, ליישם את ההסכמים, אנחנו מחוייבים גם כלפי ההנהלות, ליישם את ההסכמים. ההסכם הוא, לבטל את המכתבים (מדברים יחד) רגע, חבר'ה, בעצם הבקשה- אני מאמין שראש העיר באמת רוצה את הנקודה הזאת – לבטל את מכתבי הפיטורים, לדאוג שבתקופה קצרה מאוד תתכנס וועדה פריטטית. אגב, מתוך ה-6, שניים כבר הסכימו לפרישה. קרי אנחנו מדברים עכשיו רק על 4.

אילן לוי: 'התפורר' זה נקרא,

אלי נעים: לא, לא, אילן, תפסיק לתרגם את כל מה שאני אומר. תשמע, ישנם שני עובדים שהגיעו להסכם עם ההנהלה, לתנאי הפרישה שלהם. נקודה. עזוב. (מדברים יחד)

אילן לוי: אלי, שאלה קטנה. אמרת שהמצב של העירייה הוטב, למה צריך בכלל לפטר עובדים? בוא נחליט, למה צריך? זה מה שאני שואל.

אלי נעים: חבר'ה, לגבי מצב בעתיד, אני מאמין שנוכל לבוא, יש וועד עובדים מאור מאוד אחראי, מאוד מאוד ענייני.

אני יכול להגיד לכם שאפילו אני קיבלתי ביקורות מכאן עד להודעה חדשה, בכל מיני כינוסים שלי בהסתדרות, כאשר בעיר הזאת לא שבתו

ועובדי התברואה, לכבודם ולכבוד כל העירייה, שידעו לתת את השירותים בשעות ובימים שהיו- בכל מיני מקומות נערמו ערימות של זבל עד לגובה השמים, כאן היתה משמעת של עבודה, כי המערכת גם של ההנהלה, גם של וועד העובדים ובעיקר שלנו, להיות- אנחנו היינו אחראים כלפי שציבור העובדים.

זאת אומרת, כאן אין איזושהי כוחניות מול הנהלה. אנחנו כאן באים ומשרתים את הציבור.

מוטי, אני מבקש ממך, בוא תיקח את זה בצורה חיובית. הבקשה, גם אם באיזשהו מקום- אני באיזשהו מקום פגעתי במישהו, אני גם כאן מתנצל על הפגיעות שפגעתי.

ידוע שאני קצת רגשן, וידוע שאני קצת ככה מתעצבן די מהר, אבל אילן, תאמין לי- חבל שאי אפשר לפטר אותך, אבל מה שאני מבקש, קודם כל אם פגעתי במישהו, אני מבקש להתנצל. (מדברים יחד)

מאחר והחברים מבקשים שאני אציג את זה עוד פעם, אנחנו מבקשים שתקבל החלטה כאן, של כל מועצת העיר ושראש העיר יציג אותה בכלל, של לבטל את הפיטורים האלה לפי הצורך של 1.64 ולהיכנס להתדיינות של וועדה פריטטית, לגבי כל הבקשות של העירייה.

יואל ישורון: אני רוצה להתחבר – זה יצא טוב שאני מדבר אחרי אלי, אחרי הנאום הרגשני והמשכנע, להתחבר דווקא לסיפא של הדברים של אלי, והם נוגעים לאמירה של אלי נעים: אנחנו צריכים לכבד חוק, אנחנו צריכים לכבד הסכמים וכו' וכו'.

דווקא כדי לחדד את הנקודה של ההיתלות הצינית של ראש העיר, בהסכמים, בפורמליסטיקה – כאילו שמדובר בלהעביר פסל מרח' הופיין לכניסה לעיר.

דבר ראשון, אני רוצה לספר איזה סיפור שאולי ימחיש למועצת העיר, את הנקודה שבאמת מדובר באנשים חיים ולא בפסלים. כשהם באים לקבל החלטה כזו, צריך להפעיל שיקול דעת.

אני יושב באוניברסיטה בוועדת מלגות, כאשר בראש הוועדה יושב שופט בדימוס, שהוא מומחה בעל שם בינלאומי לשיקול דעת, עד כדי כך שנשיא ביהמ"ש העליון ביקש ממנו לא אחת, לשאת הרצאות בפני שופטי בימ"ש העליון על שיקול דעת במשפט.

ובאחת הישיבות הוא עצר אותי באמצע, ואמר לי 'תקשיב, אני רוצה לעצור ולומר לך משהו'. זה בעקבות הערה שלי, אלי נעים, שאמרתי 'עפ"י תקנון המכללה, לאותה אחת לא מגיעה מילגה'. ואז הוא עצר ואמר 'אני רוצה לומר לך כאחד שנותן הרצאות בפני שופטים. יש להבחין בין חוק ותקנה, למדיניות'. הוא אמר 'תקשיב טוב, אם היו מביאים לך את אותה אחת, שהיא סטודנטית שיש לה הורים שהם חרשים-אלמים, עפ"י התקנון לא מגיע לה, אבל המצב שהיא מתארת, עפ"י המצב הסוציו-אקונומי, מצבה קשה וקורע את הלב, היית מעניק לה מלגה?' אמרתי 'כן'. אז הוא אומר 'זאת אומרת, שאתה לא פועל עפ"י התקנון. ואני רוצה שתדע שמנהיג או שופט – והנה, אני אומר לך את זה כשופט – שנוהג ונתלה כל הזמן בחוק ותקנה – פועל ברשעות. לשופט כזה ולמנהיג כזה, אין מקום על כס המשפט'. כיוון שלאותה אחת, אם היית מפעיל שיקול דעת – כן היית נותן מלגה.

בשביל זה, הוא אמר, קיים אלמנט של מדיניות. יש חוק, יש תקנה ויש מדיניות. וזה לא פסול, אלי נעים, להפעיל שיקול דעת. לא רק שלא פסול, דווקא כשמדובר בעובדים, כשמדובר באנשים חיים ולא בפסלים, שם צריך להפעיל שיקול דעת.

עכשיו, אני אגע לגופו של עניין, עכשיו, למקרה הזה.

אחרי שציטטתי מדבריו של אותו שופט חשוב, שגם השכלתי ממנו (פרופ' נחמיאס), דבר ראשון – ציין את זה אלי נעים – גם ה-1.64 שכולם, ככה, מתפלספים על המספר הזה, אני בטוח שלא התכוונו לרשויות שלא מקבלים מענקי איזון מהממשלה, לא נמצאות בקריסה הרשות שלנו היא רשות מאוזנת שששון תמיד מתפאר בעובדה שהיא

מאוזנת כלכלית, אבל הנסיון להיתלות במספרים האלה ובהסכמים, זה הנסיון הדמגוגי – זו הדמגוגיה האמיתית – כיוון שצריך להסתכל על מדינת ישראל היום. העוני קורע, מדברים על עוני של 650 אלף, על אבטלה גואה. אז מה, לזרוק עובדים- יהיה כל נימוק פורמליסטי שיהיה – לזרוק אותם החוצה, זה נימוק בכלל הגיוני? זה הרי אכזריות ורשעות ממדרגה ראשונה.

עכשיו, איפה כאן סדרי העדיפויות עצמן? לא צריך להיות גאון כדי ללמד את ראש העיר והנהלת העיר (אני לא יודע ממה היא הורכבה, בינתיים), שבשיקול הדעת שקובעים סדרי עדיפויות, אני מעדיף את העובדים על פני הפסלים והפסטיבלים והפרסומים שעליהם נזרקים רבבות של שקלים סתם.

אז מי שמדבר 'אני חייב לקצץ', אומרים לו 'אפשר לקצץ במקומות אחרים'. בין לקצץ באנשים חיים ללקצץ בדברים דוממים, אני בטוח שיש קונצנזוס בין כל החברים, לקצץ באותם דברים דוממים. ואפשר לקצץ. מי שאומר שהקיצוץ הוא איזה מין הכרח, איזה מין הסכם בין ההסתדרות למשרד האוצר, אנחנו כאן במועצת העיר, מלבד העובדה שאנחנו דוחים את ה-1.64 לחלוטין, אין בזה צורך, לא בהגבלה של זמן ולא במו"מ, זה קשקוש אחד גדול, כיוון שאפשר לקצץ – אנחנו יכולים להציע לראש העיר ולמי שקיבל החלטה, חנה הרצמן- זה לא רק הנקודה, אלי נעים, שהיא יושבת כאן וכאן. הרי מראש היא פעלה מתוך אותה רשעות שעליה אני מדבר, כי לא מדובר בה, הרי.

כאשר סדרי העדיפויות באים לנגד הנהלת העיר, היא בהחלט יכולה לדחות את ההחלטה הזו ואנחנו כאן במועצת העיר, בהחלטה מגובשת – אם ראש העיר ירצה, יצטרף. אם לא ירצה, לא יצטרף – יכולים לפנות למשרד האוצר-

ה-1.64 הוא רלוונטי, הוא קריטי – בחולון זה לא קריטי. חולון יכולה לעשות קיצוצים בדברים אחרים, שהוא לא קיבל את הקיצוצים האלה.

לכן, דבר ראשון אנחנו כמועצת עיר- אני מקווה שאני מצטרף פה להצעה של חברי – קודם כל דוחים על הסף את ה-1.64 לא בהגבלת זמן, לא צריך לפטר. זה לא רלוונטי בכלל. וגם אותם שנים שפרשו – או התפטרו – אם היית מציג להם את האפשרות להישאר או להתפטר, הם היו נשארים.

גם חמור הדבר, מה שציינת (שאני גם לא ידעתי אותו) שהפיטורים היו מהיום למחר, ולא משנה הסיבה. גם לרשע שבעובדים, שרוצים לפטר אותו, לא מפטרים אותו מהיום למחר, או מהיום להיום. ואנחנו יכולים כאן, במועצת העיר, להפנות בקשה למשרד האוצר, ולומר: נכון, היה הסכם בין ההסתדרות, השלטון המקומי ומשרד האוצר לגבי קיצוץ. אבל מאחר והדברים שאותם ציינת, העובדה שאנחנו לא מקבלים מענקי איזון, ואנחנו עיר מאוזנת, התקציב שלה מאוזן, הנקודה האחרת שאתה ציינת אחרי בדיקה (שאני בכלל לא ידעתי עליה), זה ההשוואה בין הרשויות לגבי היחס בין העובדים והדבר הנוסף, ממילא היתה פרישה מרצון שכבר עברה את הסף של 1.64. אז גם מהנימוק הזה, ההצעה הזו לא רלוונטית.

לכן, מוטי, אני קורא לך להפעיל את הלב. להפעיל את הלב כשמדובר בעובדים. לא להיות כזה אכזר. כאן הדואט הזה שלך ושל הרצמן, הצטרפו להחלטה שהיא אכזרית, שהיא החלטה כמו שאמר השופט בדימוס נחמיאס, יש בה רשעות. ולא בושח לחזור מן ההחלטה מן הסוג הזה. תודה.

שמואל ברטנשטיין: אני מוכרח להודות שגם אני מאוד הופתעתי ברגע ששמעתי על הפיטורים האלה, ואלי פשוט קצת עזר לי להיזכר. הייתי בהרמת כוסית בערב פסח, וגם שמעתי את ראש העיר אומר בפני כל העובדים, שאנחנו עירייה מבוססת, והתייחס במפורש – בלי ששאלו אותו ומיוזמתו – לעניין של פיטורי עובדים שאצלנו לא יהיה.

לא ידעתי גם אז, שההסכם הזה שעליו מדברים, בעצם היה ידוע לך ואתה בכל זאת אמרת שלא תפטר עובדים. זכית על זה גם למחיאות כפיים. ישב לידך יו"ר וועד העובדים ובאמת, הופתעתי שהגענו לזה. אבל מה שאולי עוד יותר צורם לי, זה שמסתבר שחלק ממספר העובדים האלה (ככה נודע לי), היו נגדם תלונות והם הופנו לפי ההליכים המקובלים פה בעירייה, לוועדת משמעת, ויצאו לא מפוטרים מוועדת המשמעת. זה סוג של דיון- שפטו אותם, יצאו זכאים ובכל זאת החרב ממשיכה להתנופף להם מעל הראש. לא מצליחים לזרוק אותם מהדלת, אז זורקים אותם מהחלון.

מה שלי זה נראה, זה פשוט חוסר תום לב, והייתי מרגיש הרבה יותר נוח, ואני חושב שכולם, אם היינו יודעים שבהנהלת העיר יושבים אנשים שלפחות ניחנים בתום לב ולא בהיפך מזה.

חיים זברלו: אני גם כן שמעתי את אותם מילים בהרמת הכוסית, שראש העיר מדבר וממש מבטיח לעובדים שהוא ילחם ולא יפטר אף עובד, ובאמת באמת שהאמנתי. אמרת שעובדים הם חיוניים, עושים עבודתם בנאמנות וממש- ואחרי שמפטרים את העובדים שכל כך הרבה שנים עובדים פה בעירייה, וממש, אני חושב, שמיום ליום לפטר עובדים זה דבר מאוד מאוד חמור. ומה שנראה לי עד היום, שאני חושב גם שהעובדים האלה הם סומנו, ולא עובדים שמצאת לנכון לפטר אותם מפני שהם לא חיוניים.

פשוט מאוד, לפי מה שנראה לי, שהעובדים האלה היו על הכוונת. כל העובדים האלה שאתה פיטרת אותם – היו על הכוונת, ואני חושב שזה דבר לא הכי הוגן.

ועוד דבר, במה שדיברת בהרמת כוסית, אתה אמרת שאתה תלחם, ופשוט מאוד, אני מבקש מכל חברי המועצה, קואליציה לא קואליציה, אני מבקש מכולם, ממש לתת לך את הגיבוי המלא, כמו שאמרת בהרמת כוסית, אם יצוו, כביכול, בבי"ד לעבודה או מההסתדרות,

להכריח אותך לפטר או לא לפטר, אנחנו ניתן לך את כל הגיבוי כמו שאתה אמרת בהרמת כוסית, שאתה תלחם למען העובדים ואני מקווה שבאמת תילחם.

ודבר שני אני רוצה להגיד, שהוועדה שפיטרה אותם – אני רוצה לשאול את ליפא, אם יש סמכות לפטר אותם בלי מינוי של חברי המועצה. הרי כל וועדה שקמה, כל הוועדות שקמות – אפילו אם לפני כן הוועדה היתה אמורה להיות מחברי מועצה והיום שינו את התקנה, ו- כמו שליפא אמר לי, אני הייתי אצל ליפא והוא אמר לי – ואם שינו את התקנה, אני ביררתי את זה, מי שממנה אותם לאשר אותם, מועצת העיר היתה צריכה לאשר אותם ועד היום לא אישרה אותם מועצת העיר, ואין להם סמכות לפטר.

ועוד דבר אחד, יש הנהלת עיר. יש וועדת הנהלה. וועדת הנהלה לא כונסה עד היום, פשוט מאוד אין דבר כזה בחוק 'הנהלת עיר'. אין דבר כזה.

אני רוצה לשאול את ליפא אם יש דבר כזה 'הנהלת עיר' או 'וועדת הנהלה'. אם בכלל הפיטורים האלה הם חוקיים בכלל? כי אם המועצה היתה צריכה לאשר את הוועדה הזאת, כמו שמאשרים כל וועדה, אם היו צריכים לאשר ולא אישרו אותם, וכל אחד עושה- המנכ"לית תעשה מה שהיא חושבת, פה – אני חושב שזה דברים שצריכים עפ"י החוק, ולא לקום בבוקר עם מצב רוח כזה ולפטר את פלוני אלמוני.

אני חושב שכולנו צריכים להתנגד לפיטורים, גם אם זה- משפחות בבית ולפטר זה דבר חמור, ואני חושב שצריך לחשוב על זה עוד פעם. תודה רבה.

דוד שלום : לעיתונות זרמו אינפורמציות שראש העיר חולון נגד פיטורין. העובדה היא, שראש העיר מר מוטי ששון, בהתאם לעיתונות, הלך למשרד הפנים ופנה לאינסטנציות הגבוהות ביותר כדי לתת אפשרות שהמצב פה – יש

כסף, יש איזון – יתנו לנו אפשרות לא לפטר עובדים. כך כתבו בעיתונים.

באמת, אני לא יודע אם זה מתאים לאמת או שהם שיקרו ודיווחו לא אמת.

מה קרה שמאשימים אותך שכאילו אין לך לב, אתה עכשיו, ורוצים לפטר לך עובדים. תסביר לי בבקשה.

אהרון אסרס: אני, קודם כל בראשית דברי, רוצה לחזק את ידיו של יו"ר ההסתדרות בחולון, אלי נעים, על פועלו למען ציבור העובדים בעירייה בפרט, ובמקומות האחרים בכלל.

אני רוצה לגעת, אלי, בנקודה שקצת התפרצת כלפי, בנושא של חוזר מנכ"ל משרד הפנים.

חוזר מנכ"ל משרד הפנים, איננו מעל לחוק. איננו מעל לחוק. אני גם שמעתי, והייתי בכנס לפני ששר הפנים עזב את תפקידו, שאמר במפורש: רשות מקומית רשאית לבחור וועדות מטעם העובדים. זה מייעל את העבודה, זה מפשט את העבודה, אבל הגוף שמחליט – זה מועצת העיר, זה וועדה מטעם מועצת העיר וזה קבוע בפקודת העיריות בסעיף 171(א) ועל זה אין עוררין. אני מציע לך, אדוני היועץ המשפטי, לתת לנו את החוות דעת הנכונה שפקודת העיריות היא זו שתופסת.

כשהוקמה הוועדה שבראשה דאז נבחר ידידי וחברי איש ההסתדרות גדי וקס (ההסתדרות הישנה והחדשה), אני שאלתי באותה ישיבה לשם מה בכלל הוועדה הזאת, והאם בוועדה הזאת ישותף וועד העובדים. וראש העיר, מר מוטי ששון, אמר (וזה רשום במפורש בפרוטוקול): כן, וועד העובדים ישותף בכל הליך הפיטורין.

זה אבי היסוד של זכויות העובדים במדינת ישראל.

אני, אם אני מבין נכון (אולי אני טועה), אני חושב שוועד העובדים לא כל כך שותף, ואם ההסתדרות מתנגדת להליך הפיטורין, אז כנראה שהדברים לא בוצעו בצורה הנכונה ולא בוצעו עפ"י החוק, ומשום כך על

אחת כמה וכמה, אני מצטרף לקריאה – ואני מקווה של כלל חברי המועצה פה, ובמיוחד אני פונה לחברי ממפלגת העבודה, שציבור העובדים זה בנפשם ומשה רינת היה שנים רבות גם כן מזכיר מועצת הפועלים ויודע מה זה מאבק למען העובדים – אני מצטרף לקריאה הזאת, אדוני ראש העיר, למנוע את הפיטורים הללו, לפתוח במו"מ כמתחייב עפ"י החוק, ואם צריך לפטר בצער רב, לעשות את זה בהתאם להליכים המקובלים.

אני גם כן הייתי איש וועד העובדים, וגם אני יודע מה זה פיטורים וגם אני יודע מה זה חוקים, וגם אני חוויתי במקום עבודתי הקודם איך מנכ"ל בא לעובדת וותיקה (במקרה תושבת חולון) 35 שנה עבדה ואמר לה 'אל תבואי מהיום להיום', ולקח את כל החפצים וזרק אותם מהחדר. אני יודע את ההרגשה הזאת.

ואני פונה אליך אדוני ראש העיר, אתה גם כן בא מאותו ציבור שתומך בעובדים. נכון שהיום אתה ראש העיר, נכון שיש לך את הסמכויות, אבל תעשה זאת בכבוד הראוי לאותם העובדים. ואם אפשר להימנע מהפיטורין שלהם, תעשה זאת. ואני חושב שבחולון ניתן להימנע מפיטורין, ואפשר למצוא גם פתרונות יצירתיים.

אני קראתי, לדוגמא, בעיתון, שבעיריית ירושלים הבכירים משתתפים בקיצוץ שכרם. למה לא לעשות את זה כאן בחולון, אם אפשר? ישנם מקומות שמשתתפים ועושים זאת.

אז אני בהחלט מצטרף לאותה קריאה, וכפי שאמרתי, אני מקווה שהליך הפיטורין לא יעבור. תודה.

מיקי שמריהו: כפי שנאמר פה, 1.64 זה היה הסכם יחסי באמת, בין כל הרשויות לבין משרד הפנים לבין האוצר, כדי שלא יוצר מצב שאם רשויות חלשות האוצר בעצם רצה את המכסה. לא מעניין אותו אם זה עיר חזקה או חלשה, כדי שלא יגיעו למצב שיצטרכו לפטר מעיר נזקקת, אחוז גבוה של עובדים.

לעצם העניין, אני חושב שכמי שהיה גם מנהל במערכת של 120 עובדים לפחות, אקדמאיים ולא אקדמאיים, אני חושב שבכל מערכת, גם כשהולכים לפטר עובדים וותיקים וקבועים, צריכים לפעול לפי כללים. והכללים הם, אם ההנהלה לא מרוצה מעובד, יש וועד עובדים, יש הנהלה, יש הסתדרות, מקימים וועדה פריטטית, לוקחים בוועדה פריטטית- לא זורקים עובד מהיום להיום או ממחר למחר. אני חושב שזה אלף-בית, כי כל עובד זה עולם ומלואו. אני חושב שעוסקים בדיני נפשות, זה הרבה פעמים כואב – לכן אני חושב שצריכים לעשות את זה ברגש, ואני חושב שאסור שלא לפעול עפ"י אמות המידה האלה. זה אחד.

שנים, אני חושב וגם מוטי מודע לזה, שיש הרבה עובדים בעיריית חולון שהם עובדים מצויינים שעובדים 8, 9, 10 שנים, שהם עובדי חוץ, שהם מרגישים את עצמם out למערכת, והם תורמים והם מצויינים וגם מוטי, לא פעם אמר לי שהוא היה מאוד שמח לקלוט אותם, שיש לו בעיה עם משרד הפנים.

אז אני לא יודע איך עושים את זה, מוטי, אני חושב שיש כמה עובדים כאלה, אני לא יודע אם זה מספר גבוה – אני חושב שמבחינת אחוז המשכורות בעיריית חולון, הוא יחסית אחוז מצויין יחסית לערים אחרות. הנטל של השכר, מבחינת האחוז בתקציב, הוא יחסית נמוך ומאפשר לך לעשות את הצעד הזה, ואני לא יודע- אם צריך את העזרה של המועצה, אז המועצה צריכה לתת לך את כל הגיבוי כי אני חושב שאסור שעובד שעובד כל כך הרבה שנים במערכת, ירגיש את עצמו מחוץ למערכת, כעובד סוג ב', כי גם הרצון שלו לתרום למערכת זה לא אותו רצון כשהוא בתוך המערכת. עובד חוץ הוא עובד חוץ, הוא בא, עושה את שלו והולך. אני חושב שצריך לבחון את זה, באמת, ולראות איך עושים את זה. ואני יודע שאתה לא פעם אמרת לי שהיית שמח לעשות את זה, אבל בוא תעזור לנו גם. אנחנו מוכנים לעזור לך, מוטי.

תשמע, לדעתי זה אלף-בית. אני במקרה שמעתי לפני שבוע את נשיא אוניברסיטת ת"א, שדיבר על עובדות הנקיון שהן עובדות חוץ, והוא אומר שאסור לנהוג באכזריות בעובדים החלשים והמסכנים, ואם רוצים שתהיה לנו חברה בריאה אז צריך גם אותם לטפח וגם אותם לקרב למערכת, ולא להתייחס אליהם כעובדי חוץ שמשתמשים בהם וזורקים אותם. אז אני חושב שצריך לעשות הכל, כדי לקרב את העובדים למערכת שיהיה איכפת להם, שיתרמו את המכסימום, שיהיו חלק מהמערכת. שתהיה להם גם מוטיבציה לתרום. תודה.

יהודה קהתי: אחרי שרוב החברים דיברו בגנות הפיטורין האלה (במרכאות), אני רציתי להעלות פה איזה נקודה, וידידי מיקי כבר הקדים אותי בזה, אבל לפי דעתי זו נקודה מאוד חשובה: נושא הפיטורין.

אני לפני 12 שנה פוטרתי מהעבודה באופן כמו שמסופר פה, מהיום להיום, 'תשאיר את המפתחות שלך ולך הביתה'. והייתי גם באמצע הבניה של הבית – כל אחד שהוא עובד, יש לו משכורת מסויימת, הוא מתכנן את החיים שלו בהתאם למשכורת שלו. פתאום הוא מקבל מכתב פיטורין מהיום להיום, זה ממש כמו להיות שבר כלי, השם ישמור. ופה צריך לדעת שמדובר בבעלי משפחות ואם אפשר כל נושא של פיטורין, בכלל לעשות את זה עם הרבה רגש ועד כמה שאפשר גם כן, עם הרבה אהבה וחיבה. עובדים פה אנשים בעלי משפחות, פתאום מקבלים פיטורין. גבר שהוא המפרנס בבית, פתאום הוא מרגיש את עצמו בבית כמו איזה ברווז, בלי מצב בכלל. הנושא הזה מאוד רגיש, גם חכמינו בתלמוד, כתוב על הדברים האלה שהם נושא של פרנסה וצריך להיות מאוד מאוד זהיר.

היום ראש העיר מרגיש את עצמו שהוא כמו שריף והוא גיבור, יכול להתעלל במי שהוא רוצה אבל העולם הוא גדול ועגול ושאף אחד לא יגיע למצבים האלה. אבל לדבר על הנושא הזה מאוד עם הרבה רגש, ועד כמה שאפשר להגיע להסכם עם אותם אנשים, שהם ילכו אפילו עם

חיוך, דיינו. אבל באופן שרירותי כזה לפטר אנשים, ממש זה רוע לב. לדעתי, לא רק לבטל אלא להחזיר את האנשים האלה מיידית לעבוד ואם יש צורך להתדיין איתם, במאוחר, אבל להחזיר אותם לעבוד שירגישו שהקטע הזה של הפיטורין באופן שרירותי, מאחוריהם. תודה רבה.

עמוס ברנס : רק עוד נקודה אחת, כי כבר כמעט הכל עלה פה והכל- לגבי מה שמיקי הזכיר, לגבי עובדי קבלן, עובדי חוץ, יכול להיות שאם הם יעבדו דרך העירייה יכול להיות שזה יעלה לעירייה גם פחות כסף. למה אין הוצאות, אין פערי תיווך. זה אחד.

אבל לא רק זה. אלי הזכיר ושיבח את העובדים, שבשעות השביתה הגדולה שבכל עיר היו ערימות זבל, העובדים עבדו. לא רק זה שהם לא- אני אומר, לא רק זה שלא צריך לפטר היום, אלא בימ"ש החזיר שני איזורים של הפינוי אשפה ל-100 קבלנים, לעירייה. ולא רק זה שלא צריך לפטר, אלא צריך להגדיל וצריך להוסיף עובדים למערכת כ"א כדי שהעירייה תהיה יעילה יותר, כדי שהעובדים לא יקרסו.

המערכת צריכה להיות יעילה לטובת התושב ולא על חשבון העובדים החלשים.

אם צריך לצמצם ולגזור טיפה במשכורות, אז זה בסמנכ"לים שסמנכ"ל אחד שווה יותר מ-10 עובדים ששלחו הביתה, אני חושב. אז צריך לשים לב.

מוטי ששון: מאחר ושמעתי בהקשבה את כולם, אני לא מאמין שיש עובד- חבר מועצה אחד שהיה רוצה לראות בפיטוריו של עובד כזה או אחר.

מאחר ואני עוסק בניהול של העיר ולא בדמגוגיה וגם לא בצביעות, אז אולי אני אעמיד דברים על דיוקם.

ממשלת ישראל קיבלה החלטה, ושר האוצר ביבי נתניהו, במסיבת העיתונאים הכי מפורסמת שלו כשדיבר על הסקטור הציבורי, שנושא על הכתפיים שלו את המגזר או הפוך- המגזר העיסקי עוסק על הכתפיים

שלו את המגזר הציבורי. הוא תקף ותוקף את המגזר הציבורי, שהוא לא יעיל.

אני יכול לחלוק עליו, אבל זה לא משנה כהוא-זה. כי ממשלת ישראל קיבלה החלטה, לפטר בשנת 2000, 2001, 2002 – 2.5%. ומוטי ששון, מתוך הערכה לציבור העובדים – שאני רואה בהם חלק חשוב מאוד בכל ההצלחות שלי כראש עיר והם השותפים הכי גדולים שלי בפרסים הכי גדולים שהעיר חולון מקבלת, הם השותפים הכי גדולים. ואני כממונה שלהם, שומר מכל משמר על כל עובד ועובד. ואני לא חושב שיש ראש עיר במדינת ישראל, שעשה מה שמוטי ששון עשה לציבור העובדים שלו. אני מציע לבדוק, כמה פיטרו בכל מקום ומקום, כמה התוכנית של ראש עיריית ראש"צ, מאיר ניצן, לפטר. מדובר על מאות עובדים. **(מדברים יחד)** ועיריית בת-ים מפטרת מאות עובדים וכל הרשויות האחרות מפטרות עשרות עובדים, ועיריית חולון על מה מדובר? מדובר על 8 עובדים או 6 עובדים. על מה?

ואני בכל מקום אמרתי – ויעידו כאן יו"ר וועד העובדים – שאני אלחם בכל כוחי, כנגד כל נסיון לפטר עובדים. ואלי, ידידי הטוב יודע את זה, וגם דורון יודע את זה. והנה, למרבה הפלא מגיע נציג משרד הפנים – בשנת 2004 – ואני לא רוצה לחשוד באף אחד, ובא עם שאלה מאוד ספציפית, לגדעון גבאי (סמנכ"ל תפעול ומינהלה), ואומר לו 'תראה לי את ה-1.64 שפיטרתם ואת ה-2.5%'.
 התקשר אלי ואומר 'נמצא כאן מבקר של משרד הפנים, נציג משרד הפנים, מבקר, בא לבדוק אם ביצענו את ה-2.5% ו-1.64'. **(מדברים יחד)** אל תפריע לי אילן. אני יודע שאתה רוצה להפריע לי לדבר, לא יעזור לך. אתה תאפשר לי לדבר.

ואני פניתי לגדעון, ואמרתי 'תפגש עם האחראים במרכז שלטון מקומי, תפגש עם אנשי משרד הפנים, עם האוצר, ותגיד להם שראש העיר לא

מוכן לפטר עובדים במסגרת ההסכם הזה שאתם חתמתם, הסכם השכר שהסתדרות והאוצר חתומים עליהם'.

ואכן, בישיבה שלו עם אגמון (וגם הוציאו את זה בכתובים, לאחר מכן), אמר לו במפורש 'אין דבר כזה. זו החלטת ממשלה, אתם חייבים לבצע אותה'.

עבדכם הנאמן, נסע לירושלים להיפגש עם ישראל שפיצר, הממונה על כ"א והשכר במשרד הפנים. ואני אומר לו 'תשמע, אנחנו מאוזנים. תקופה קשה במשק, אני מבקש ממך לעשות הכל כדי שעיריית חולון לא תיתן את המכסה שנקבעה בחוק'. והמכתבים נמצאים אצל ליפא. ולאורך כל הדרך ניסינו למנוע את רוע הגזירה וללא הצלחה, וגם הזהיר אותי שפיצר. אומר לי 'מוטי, אני אומר את זה בצורה הכי ידידותית והכי חברית, שלא תעז לא לבצע את ה-1.64'.

אחרי שהוא מקבל את זה, אני מתייעץ עם היועץ המשפטי, עם אנשי התפעול והמינהלה, מטכסים עצה מה ניתן לעשות כדי להתחמק – ולא ניתן להתחמק. מה עוד שהיועץ המשפטי של מרכז שלטון מקומי, מודיע קטיגורית שאין מה לעשות, חייב לבצע את זה ומציע למוטי ששון לא לנסות להתחמק מהמצב הזה. **(מדברים יחד)**

ואני רוצה שתבינו דבר אחד. לבוא ולהגיד שביום בהיר אחד הודיעו על פיטורין? לא רק שזה לא נכון. מיוני 2004 – יוני-יולי 2004 מדברים על הנושא הזה ואני אומר כאן בצורה הכי קטיגורית שיכולה להיות: לא היה שום נסיון אמיתי, לא של וועד עובדים ולא של ההסתדרות, בהידברות הזאת של הנושא הזה, כי עמדתם היתה קטיגורית: לא נקום ולא יהיה, לא ניתן לפטר 1.64. עם כל הנסיון, כולל הדיונים בביהמ"ש שאנחנו היינו מוכנים לוועדה פריטטית – ואני אומר כאן: אני מוכן לוועדה פריטטית – ונגביל את זה כמו שהשופטת אמרה: שבוע ימים לוועדה פריטטית. לא מסתדרים ביניהם, עוד שבוע לבורר. בדיוק כמו שאמרה השופטת באחד הדיונים.

ואין לי שום בעיה, בתקופה הזאת גם לשלם לעובדים את השכר שלהם.
ומה שתחליט השופטת, זה מה שיהיה.

אתה עכשיו שומע אותי. לא דיברתי איתך, עכשיו אתה שומע אותי. אין לי שום בעיה להקפיא את הסיפור הזה. שום בעיה. אין לי שום בעיה להקפיא את זה עד להחלטה של השופטת. לשבועיים האלה להקפיא את זה. בלי שום בעיה.

ובזמן הזה הם יקבלו משכורת. אין לי שום בעיה. **(מדברים יחד)** חבר'ה, אני חוזר ואומר לכם, אין לי שום בעיה שישבו ויחכו להחלטה של הבורר, אין לי שום בעיה שישבו בבית, יחכו להחלטה של הבורר (שזה יהיה תוך שבועיים ימים), ובזמן הזה אני מוכן לשלם להם את השכר. אין שום בעיה, עד להחלטה של הבורר או עד להחלטה של הוועדה הפריטטית. אין לי שום בעיה. אמרתי את זה גם לגדי, הוא העביר את זה לאלי. אין לי שום בעיה בעניין הזה.

אבל רבותי, לבוא ולהציג את הדברים כמו שכאן, בצורה הכי נבזית והכי מרושעת, על חוסר רגישות של ראש העיר, אני עומד מאחורי החוק. לא אני ולא מועצת העיר הם מעל לחוק. נקודה. ואם שר האוצר **(מדברים יחד)** אני עומד לקיים את החוק ככתבו וכלשונו. אם זאת ההחלטה, ההחלטה תתבצע לפי החוק. מה שתגיד השופטת – זה מה שיהיה. **(מדברים יחד)**

חיים זברלו: מוטי, שאלה בבקשה: לפני רבע שעה אלי דיבר ואמר **(מדברים יחד)** יוליה מלינובסקי: אם לא היית מבצע מה שאמר היועץ המשפטי – אתה אמרת חד-משמעי שהיועץ המשפטי שלנו והיועץ המשפטי של השלטון המקומי, אמרו אין מה לעשות, חייבים לבצע.

מה התוצאות, מה העונש שהחוק נותן, במקרה אם אנחנו לא מבצעים את ההחלטה? **(מדברים יחד)** לא, דקה. **(מדברים יחד)** סליחה, תנו לי להגיד. אני רוצה לשמוע. חבר'ה, אני רוצה לשמוע דבר אחד, היום

עיריית פ"ת לא מגישה את תוכנית ההבראה, בגלל שהם לא רוצים לפטר עובדים. נקודה.

עיריית פ"ת לא פחות מאיתנו, הם גם כן בסדר גמור, לא רוצים. הראש העיר לא מסכים. זה דבר ראשון.

דבר שני, על כל עבירה יש עונש. או.קיי? **(מדברים יחד)** מה התוצאות- אם אנחנו לא מפטרים עובדים **(מדברים יחד)**

מוטי ששון: אני מבקש שהיועץ המשפטי של העירייה יענה לכם.

מיקי שמריהו: יש לי רק שאלת הבהרה: אם העובדים יסכימו להוריד אחוז מסויים מהשכר שלהם, לתקופה מסויימת. זה מעשי?

מוטי ששון: מיקי, משרד האוצר מבקש להקטין את מצב- בחוק, דורש להקטין את מצבת כוח העובדים במגזר הציבורי. זה מה ששר האוצר רוצה לעשות.

(מדברים יחד)

אני מבקש לאפשר לליפא לדבר. **(מדברים יחד)** סליחה, יוליה, קיבלת תשובה? **(מדברים יחד)**

זאב ניסים: חסרים לנו הרבה תקנים של עובדי עירייה שפרשו, **(מדברים יחד)**

מוטי ששון: זה לא קשור לזה.

זאב ניסים: **(מדברים יחד)** זכותך כראש עיר, לבוא היום ולמלא את התקנים האלה.

מוטי ששון: איזה תקנים? חבר'ה, אתם מדברים מחוסר ידיעה. אני מבקש,

(מדברים יחד)

חבר'ה אני מבקש, כולם דיברו, אני מבקש לאפשר ליועץ המשפטי לשאת את דברו, והוא מתייחס לדברים. אני רק אמרתי, הנושא של הנהלה, חבר'ה, אני מסרתי את השמות. זה לא וועדת הנהלה ואל תטעו את האנשים. כתוב 'הנהלה'. הנהלה זה ראש העיר – אני מסרתי את השמות. נקודה.

בבקשה ליפא, תענה להם. **(מדברים יחד)**

ליפא קמינר: יש לי רק בקשה קטנה, מכיוון שאני מצונן וקשה לי קצת לדבר, אז אם אפשר כמה דקות לשמור על שקט.

נאמרו כאן דברים, שאני בטוח שנאמרו בתום לב ומחוסר ידע. אותו סעיף 171(א) שצוטט ע"י כולם, 'המועצה, והמועצה והמועצה', היה נכון עד חודש, אם אני לא טועה, אפריל 2004. והוא אמר, אמנם, שעובד עירייה שאינו מן העובדים המנויים בסעיף 171, זאת אומרת פקידים בכירים, "רשאי ראש העירייה לפטרו, באישור המועצה או וועדה שהמועצה מינתה לכך. אם הפיטורין היו שלא מחמת עבירת משמעת, שאז ביה"ד למשמעת אמור להחליט".

החוק שונה – ורבותי, זה לא חוזר מנכ"ל, וזה לא תקנות של משרד הפנים, זה כנסת ישראל בכבודה ובעצמה שקבעה את כל החוקים האחרים, החליטה לשנות את החוק, והיום אומר סעיף 171(א)(2) ש"עובד עירייה שאינו מן העובדים המנויים בסעיף 171, רשאית לפטרו וועדת פיטורין שחבריה הם: גזבר העירייה, המנכ"ל של העירייה ובאין מנכ"ל, מנהל כ"א בעירייה, וכן היועץ המשפטי של העירייה". גם כאן יש את התנאי "אם הפיטורין היו שלא מחמת עבירת משמעת, כמשמעותה בחוק המשמעת".

לא מועצה מאשרת. המועצה לא מאשרת פקידים. זאת לא וועדת המועצה. זו וועדה שהחוק קובע את ההרכב שלה.

ההרכב הוא גזבר העירייה, המנהל- (מדברים יחד)

מוטי ששון: **(בתשובה לאחד הדוברים)** אני הגשתי את הרשימה. תקשיב לפרוטוקול. אבל אתה מפריע לו.

ליפא קמינר: החברים הם גזבר העירייה, המנכ"ל של העירייה והיועץ המשפטי. כמובן שלא גזבר העירייה ולא המנכ"ל של העירייה ולא היועץ המשפטי הם שמביאים לאותה הוועדה את השמות. מי שמביא, ראש העיר שעל פי הפקודה – ושוב אני מדבר על הפקודה ולא על נוהל ולא על תקנות – הוא שמנהל את ענייני העירייה. כך כתוב.

ועל כן, כאשר מובא שם של עובד, בפני הוועדה הזאת, הוועדה הזאת היא שמפטרת. לא המועצה, לא ראש העיר. לא צריך למנות את הוועדה הזאת. הוועדה הזאת, היא המפטרת.

יש כאן מספר עו"ד, נדמה לי שלא יהיה וויכוח בפרשנות של הביטוי "רשאית לפטרו וועדת פיטורין שחבריה הם..." מי שמפטר, זאת וועדת

הפיטורין. (מדברים יחד)

מוטי ששון: בבקשה, אני מבקש, תאפשר ליועץ המשפטי לדבר.

ליפא קמינר: הוועדה יכולה לפטר, זה מה שכתוב בחוק.

מכיוון שיש פסיקה ארוכה לעניין ביצוע תפקידי עירייה, יש גם הליכים שהם הליכים שמוסכמים וזה אותו "שימוע" של העובדים בפני הוועדה או בפני מי שהוועדה מינתה לקיים את השימוע, והוא יביא בפני הוועדה את תוצאות השימוע. זה מה שנעשה כאן.

יש פרוטוקולים של הוועדה, היו דיונים וכאן אמנם אני לא חייב להיכנס לצדדים הרגשיים של העניין, אבל היו דיונים, באמת מלאי רגש, אני מוכרח להגיד. שלושת החברים לא חשודים באכזריות יתר, ובסופו של דבר כאשר אנחנו צירפנו בוועדה (שאני אחד מחבריה, לצערי הרב. אני אומר בצורה הכי ברורה: לצערי הרב. אבל זה מה שהחוק קובע), כאשר צירפנו את החוב שזאת גם הפרשנות שלי, כשקראתי את הסכם אוגוסט 2003 – אותו הסכם של 1.64, שזאת חובה רוחבית של כל הרשויות, וזה לא משנה אם הרשות במצב טוב או לא במצב טוב.

והסיבה היתה, כמו שבאמת מיקי קודם, הדגיש את זה, לכן עשו את זה בצורה רוחבית, כדי לא לפגוע דווקא באותן רשויות שהן חלשות אז גם תושביהם חלשים יותר. אלא, באמת, לגרום לכך שבכל המשק הישראלי יהיו פיטורין.

כשצירפנו את זה להצעה, או לבקשה של מנהלי העיר (ואני לא רוצה, כדי שלא תטעו, להגדיר את זה הוועדת הנהלה, זה בטח לא וועדת

הנהלה), כמי שמנהל את העיר, לפטר עובדים במספר מינימלי שהוא

בערך שליש מה-1.64, **(מדברים יחד)**

מוטי ששון: תן לו לדבר, הוא לא הפריע לך.

יואל ישורון: הוא מנסה לתת לזה כסות משפטית,

מוטי ששון: ומה שאתה דיברת?

יואל ישורון: זה לא רלוונטי **(מדברים יחד)**

מוטי ששון: חבר'ה הוויכוחים במפלגה,

יואל ישורון: אין לי וויכוחים במפלגה, יש לי וויכוח עם ה-

מוטי ששון: יש לך וויכוח עם כולם. תן לו לדבר.

יואל ישורון: שום גוון משפטי-

ליפא קמינר: מתי גמרת משפטים, מר ישורון, מתי סיימת פקולטה למשפטים?

יואל ישורון: אני לא צריך לסיים.

מוטי ששון: בסדר, אז עכשיו הבנו את השאלות.

ליפא קמינר: לאחר שהוועדה קיבלה את החלטתה, כאן נכנסו ההסכמים וחוקת

העבודה, ועל כן זומנו האנשים לשימוע וכפי שיו"ר ההסתדרות אלי

אמר, נתנה להם הוראה לא להופיע. הרשימה הוגשה לוועד והוועד יכול

היה, עפ"י חוקת ההסתדרות, לתת רשימה נגדית. לא נתנה. ועל כן

נשלחו מכתבי הפיטורין.

נראה לי, שההליך הזה חוקי לחלוטין, ואני לא נכנס לשאלה הרגשית

שעלתה כאן, ולשאלה הציבורית שהיתה כאן. אני מדבר על הפן

המשפטי.

מבחינה משפטית, ההליך היה הליך נכון, מבחינה משפטית - **(מדברים**

יחד) מבחינה משפטית ההליך היה נכון. מבחינה משפטית, לדעתי,

והדברים התלבנו הן בביה"ד הארצי לעבודה, והן בתיק שמתנהל כאן,

מול עיריית חולון האם היתה חובה או לא היתה חובה, כאשר בפועל

אני רוצה להדגיש, בדיון המשפטי כנגד עיריית חולון, בנושא ששת

העובדים או ארבעת העובדים, לא עלתה כאן טענה מצד ההסתדרות שלא צריך לפטר.

הטענה שעלתה, היתה שהמכסה מוצתה. זאת הטענה שמתמודדים מולה.

דובר: לא, זה לא משנה לנו כך או אחרת. **(מדברים יחד)**

ליפא קמינר: אני רוצה לסיים, ותרשו לי.

אני רוצה לסיים. מכיוון שכפי שהקדמתי, בנושא פיטורין של עובדים שאינם עובדים בכירים "המועצה אינה מוסמכת מאז התיקון בחוק", ובכל עניין שהמועצה אינה מוסמכת, המועצה גם לא יכולה להחליט, כי כל החלטה תהיה, בעצם, בניגוד לחוק.

לכן אני מציע, לא להביא את הנושא הזה להחלטה, בהצבעה. **(מדברים יחד)**

אתה תגיד מה שאתה רוצה. תן לי להגיד את דעתי המשפטית. הרי אני לא מתווכח איתך, יואל. **(מדברים יחד)**

מוטי ששון: חבר'ה, אני מבקש לאפשר ליועץ המשפטי לסיים את דבריו.

ניסן זכריה: אני חושב שליפא, מעבר להגדרה של וועדת הפיטורין, הוא נתן גם פרשנות נוספת, ומה הפרשנות הנוספת? הרי כל הוויכוח, ליפא, זה שגם חלק מהעובדים שפרשו ב-2003, נכללים במסגרת של 1.64, ואתה מכיר את זה ואתה יודע את הפסיקה בביה"ד לעבודה. כך שעכשיו אנחנו באים וטוענים שלמעשה התמלאה המכסה הזאת של 1.64, כך שהוועדה עצמה באה בידיים לא נקיות. למה רצה הוועדה ופיטרה?

ליפא קמינר: לא, היא נכנסה. בוודאי. היא נכנסה, מטעים אותך, מוטי. **(מדברים יחד)**

מה ההגדרה של 1.64, מוטי? קודם כל, זה תקנה – זה לא חוק. 1.64 זה צמצום במצבת כ"א. זה לא מוגדר הביטול משרות. זה מוגדר בצמצום מספר העובדים בתוך המערכת הציבורית.

עכשיו, בא וועד עובדי עיריית ראשל"צ – ואני מדגיש את זה פעם נוספת
'ליפא, תבדוק את היועץ המשפטי שאתה מעסיק אותו. האדם הזה ייצג
את וועד עובדי עיריית ראשל"צ באותה סוגיה, והוא זכה בביה"ד. מוטי,
הוא זכה בביה"ד.

אם זה נכון, אתה מוכן לקבל את הפשרה?

מוטי ששון: חבר'ה, אני חושב קודם כל שזה לא רלוונטי מה שאתה מעלה כרגע. יש
כרגע דיון בבימ"ש. מה שהיא תקבל- (מדברים יחד)

ליפא קמינר: אני מציע ככה, אם הסיפור בעיריית ראשל"צ הוא לא כפי שאני אומר,
אני מוכן לחזור בי, ואני מוכן- לא לתמוך בהצעה. אני מודיע פעם
נוספת, שזו הפסיקה שהתקבלה בביה"ד בנושא ראשל"צ, קיבלו את
העובדים. (מדברים יחד)

מה שנפסק בעניין של ראשון, קודם כל בעקרון אלה שפרשו – לא
נכללים ב-1.64. אותו חלק –

אלי נעים: מ-30 ליוני,

מוטי ששון: או.קיי. מ-30 ליוני, או.קיי.

ליפא קמינר: ומסיבות פרטניות שבראשל"צ, שהן לא נכונות אצלנו – וצריך לראות
את האבחנות ולא כאן המקום לעשות אבחנות משפטיות - (מדברים
יחד)

אלי נעים: נכון, צודק היועץ המשפטי שאמר שחלק מהרשימה הגדולה של פורשי
ראשל"צ לא נכללה. נכון שמה-30 ליוני 2003 זה המועד שצריכים
להילקח פורשים מרצון בששון, להיחשב במכסה של מפוטרים. זו
המכסה.

לצערי, ליפא, אם אנחנו נסתכל על מ-1.1.2003 עד ה-30.6.2003, אנחנו
מוסיפים עוד מכסה. את אלה אנחנו לא לוקחים בחשבון, כי הם בהחלט
לא צריכים להילקח בחשבון. אבל שלא יטעו כאן- פרשו הרבה יותר
מעל המכסה המבוקשת.

זכריה ניסן: ראתה המועצה שהוועדה לפיטורי עובדים עפ"י עניות דעתה, ליפא - ועם כל הכבוד לך ולגב' חנה ולאדון וידבסקי - ראתה המועצה שהפעילות שלכם לא התבצעה במסגרת הראויה, רשאית המועצה להביא את זה לדיון. מועצת העירייה היא מעל לאותה וועדת ממונים שנבחרה ע"י המדינה.

ליפא קמינר: היא לא מעל החוק.

זכריה ניסן: אנחנו לא מעל החוק. אנחנו לא רבים. אנחנו באים פה, ובעצם מצביעים-

מוטי ששון: אבל ניסן, אתה רוצה להתווכח עם החוק, שאומר שזה לא בסמכות?

זכריה ניסן: רגע, מוטי, החוק אומר לך כל חודש לקיים ישיבה מן המניין. אתה לא מכנס אותה. מה עושה החוק? שום דבר.

בא החוק אומר לך: מוטי, תפטר 1.64. לא פיטרת. איזה נוהל חיוב אישי יחול פה? מוטי, בחייך, נוהל חיוב אישי לא חל על הדברים האלה. באמת. **(מדברים יחד)**

חיים זברלו: מר ליפא, אתה אמרת לפני כן שהוועדה שהוקמה לפטר את ה... **(מדברים יחד)** אבל אני חושב שלוועדה הזאת יש בעיה מהתחלה, כי ניסו לפטר את העובדים האלה בוועדת משמעת ופשוט מאוד לא הצליחו לפטר אותם, ואז הכניסו- **(מדברים יחד)** לא אחד מהם, אני מכיר שלושה מהם, שנים לפחות. אם זה אחד מהם - זה לא חוקי. עפ"י דבריך, זה לא חוקי. אתה אמרת.

יואל ישורון: ליפא, אני לא נכנס עכשיו לפלפלות של הפיטורים. אין שום ספק, לא מדובר בחוק. זה הסכם - הסכם הוא לא חוק. **(מדברים וצועקים יחד)** מועצת העיר ללא ספק מוסמכת לדחות את ה-1.64. יש לה את כל הנימוקים לעשות את הדבר הזה. היא לא מקבלת מענקי איזון מהממשלה, זה עניין של מדיניות. המועצה מוסמכת לחלוטין לדחות את זה. היא גוף עליון, וזהו.

גדי וקס : א. אני חושב שכדאי לראות את העיקר ולא את הטפל, ולא להיכנס לכל מיני שיקולים והערות אישיות לאדם זה או אדם אחר, גם לא לראש העיר. אחד.

שנים, הנושא של 1.64 נמצא בבי"ד ארצי לענייני עבודה. בערעור ארצי של ההסתדרות. הפסיקה תהיה מה שתהיה, ולכן אני לא מציע שהמועצה תחליט דווקא בנושא של ה-1.64 כן או לא, מקבלים או לא.

(צועקים ומדברים יחד)

לכן, מוטי ששון מקבל את הנושא של וועדה- הוא אמר שהוא בעד וועדה פריטטית, בורר עפ"י לוח זמנים שהשופטת בזמנו קבעה. אחד. שנים, הנושא - **(מדברים וצועקים יחד)** סליחה, אפשר להשלים את המשפט? יש פה יועץ משפטי, שיגיד לי אם וועדה פריטטית דנה באנשים מפורטים או באנשים שעוצרים את מכתב הפיטורין שלהם. אני בעד לעצור עד לסיום עבודת הוועדה הפריטטית והבורר. נקודה. ואני מציע לקבל זאת כך.

מוטי ששון : מקפואים כן, אבל לא מחזירים לעבודה.

גדי וקס : האם ישנו הבדל בין- **(מדברים וצועקים יחד)** האם ישנו הבדל בין לעצור את זה הקפאה, או לבין-

מוטי ששון : חברים, אני אבקש- גדי-

גדי וקס : אני מסיים. למה אתם מפריעים? אני מסיים במשפט שאני מבקש מליפא, אם ישנו חשש- סליחה, אם ישנו חשש שלאנשי המערכת ההסתדרותית שמגינים על העובדים, וועד העובדים, שעצירת המכתב או הקפאת המכתב, פירושו של דבר שונה מחזרה עד לעבודת הוועדה הפריטטית – אני בעד לתת את האפשרות המלאה לוועדה הפריטטית והבוררות, לעשות את זאת כאילו לא יצאו המכתבים וככה מתייחסים. אם ישנו הבדל שמשמע לרעה, אז שיגיד את זה היועץ המשפטי.

(מדברים וצועקים יחד)

מוטי ששון: חברים- אני רוצה לסיים את הדיון. אני מבקש, ליפא, ביקשת להגיד מילה אחרונה, בבקשה. **(מדברים יחד)** חברים, אני מבקש לאפשר ליועץ המשפטי לדבר.

ליפא קמינר: אני רוצה לענות קודם כל לגדי. כל ה-1.64 אלה משרות שמבוטלות. כל העניין של 1.64 זה למשרות שאין עליהן קופצים, דהיינו אי אפשר למלא אותם מחדש. ביטלו את המשרות האלה, אחרת אי אפשר לתת את ה-1.64. **(מדברים וצועקים יחד)**

מוטי ששון: אני מבקש לא להפריע ליועץ המשפטי לדבר. **(מדברים וצועקים יחד)** ניסן, סליחה. אני מבקש לא להפריע ליועץ המשפטי לסיים את דבריו.

זכריה ניסן: איך וועדה מפטרת חבר וועד עובדים בניגוד לחוק?
אתה יודע שהחוק אוסר על פיטור חבר וועד עובדים. איך אתה עשית דבר כזה, זה לא התנכלות? מה זה? **(מדברים יחד)** אתה יועץ משפטי לעירייה, איפה החוק? **(מדברים וצועקים יחד)**

מוטי ששון: אני מבקש לסיים את הדיון. אני מבקש לאפשר ליועץ המשפטי לדבר. ליפא, תגיד את זה בבקשה. **(מדברים וצועקים יחד)**

דובר: אנחנו רוצים הצבעה, מוטי. **(מדברים וצועקים יחד)**
מוטי ששון: אני מסיים את הדיון. מאחר והיועץ המשפטי אמר שזה לא בסמכות המועצה לקבל החלטה בנושא הזה, אני נועל את הישיבה. תודה רבה. הישיבה נעולה. **(מדברים וצועקים יחד)**

הישיבה נעולה.

מוטי ששון
ראש העיר

נתי לרנר
ע/ראש העיר